

המעבר לתודעת "יש"

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-18.3.23

אם כך, שלום.

אם כך, אנו מתחילים מפגש נוסף כדי לעסוק בכמה היבטים בעולם זה של בני אדם. אנו מבקשים בזמן זה לעסוק בשני היבטים שהכול מבוסס עליהם. אנו מבקשים לעסוק ביסוד של הדואליות, זו אשר הופכת להיות ברורה ובהירה מתמיד.

יש המדברים בזמן הזה, במדינה זו, על קיטוב. הם מדברים על ההתפלגות באופן שמאיים על המרקם החברתי, ועל מה שאתם זקוקים לו כדי לא רק לשרוד, אלא כדי לשגשג. בני אדם מפחדים מהקיטוב, ויש שרוצים בו, אבל גם אם אתם מפחדים ממנו וגם אם אתם רוצים בו, אתם עוסקים במידת מה בדבר הלא נכון.

העניין הוא לא הקיטוב שנוצר או מחרף, אלא הקיטוב שהיה תמיד. מלכתחילה, התודעה של בני האדם מקוטבת. כלומר, היא דואלית. מלכתחילה, אתם פועלים מתוך שני היבטים, שלעיתים יכולים להיות מנוגדים וליצור מריבה וויכוח ומאבק ומלחמה, ולעיתים הם יכולים ליצור חברות ושיתוף פעולה. לעיתים הם יוצרים צמצום, ולעיתים הם יוצרים רווחה. ככה התודעה האנושית מתקיימת.

דרך אחת לתאר את השינוי שהאנושות עוברת מבחינה תודעתית, הוא לומר שהתודעה עוברת מ"כן" ו"לא" ל"יש". זאת דרך אחת לתאר זאת. כלומר, מדואליות לאחדות, מ"כן" ו"לא" ל"יש". תודעה של "יש" היא תודעה הרואה את הקיים. היא רואה את ה"כן" ואת ה"לא". היא רואה את מה שנתפס או נחוה או מוגדר כמנוגד או כהופכי, והיא רואה את האופן שבו אפשר לחבר ביניהם, את האופן שבו אפשר ליצור שיתוף פעולה. זו התודעה שבני אדם אט אט עוברים אליה.

זה איננו תהליך חדש, והוא גם אינו עתיד להסתיים בקרוב. קראנו לזה תודעה של "יש מספיק", אבל אפשר בקצרה לומר שזו תודעה של "יש".

האנושות ככלל עדיין שרויה ברובה בתודעה של "כן" ו"לא". תודעה של "כן" ו"לא" היא תודעה של אין. כאשר אתם רואים מציאות כ"כן" ו"לא" והנגזרות שלה - בסדר-לא בסדר, נכון-לא נכון, כן ראוי ולא ראוי, כן בסדר ולא בסדר, יש או אין - אז אתם חיים בתודעה של "אין". זו התודעה שאתם מכירים, וזו התודעה שממנה אתם נפרדים.

לחבר בין הקטבים

"יש" היא התודעה שאתם יוצרים יותר ויותר. זו תודעה הרואה את הקיים ומחברת את מה שנתפס כבלתי ניתן לחיבור. יותר מכך, היא מחברת את מה שבני אדם אפילו לא רואים כאפשרי לחיבור, משום שבני אדם לרוב מתנהלים בתוך "כן" ו"לא". כשהם ב"לא", הם לא רואים את ה"כן", הם לא רואים את ה"לא".

כאשר אדם לא רואה את ההופכי, הוא איננו יודע שיש הופכי, ואז הוא איננו יודע שאפשר לחבר, שאפשר ליצור שיתוף פעולה. זו התודעה של "אין". זה מה שקורה - אתם אומרים כן ואז מישהו אחר אומר לא, או המציאות אומרת לא, ומה שאתם רוצים אינו מצליח, ואז אתם מגיבים לזה, בין אם באופן רגשי ובין אם באופן התנהגותי, באופנים שונים, בדרכים שונים. יש לכם צורות תגובה שונות ומגוונות, אבל התגובות שלכם תמיד מבוססות על הפרדה. הן מבוססות על כך שאתם נמצאים בקוטב אחד, והמציאות, בהיבט כזה או אחר שלה, נמצאת בקוטב אחר, ואתם אינכם קשורים לקוטב האחר. אתם אינכם רואים ששני הקטבים נמצאים באותו עולם, ושיש מה שמחבר ביניהם.

כאשר אתם אינכם רואים זאת, אתם אינכם מודעים לכך, ואז אתם מתחילים להיות במריבה, בוויכוח, במאבק, במלחמה, בכעס, בשנאה, בקורבנות, ברגשות שונים ותגובות שונות. אז, אתם רוצים וזה לא קורה. אז אתם מתנגדים אבל בכל זאת, אתם חייבים. אז מי שאתם רוצים להיות לא יכול להיות, מה שאתם רוצים שיהיה לא יכול להיות, ומה שרוצה שיהיה, אתם לא רוצים אותו. זה המאבק.

להכיר באפשרות של חיבור

התודעה של בני אדם כבר מקוטבת, והיא עוברת לחיבור שלא היה באופן הזה מעולם. כדי להבין את החשיבות של חיבור, כדי להכיר באפשרות לחבר, כדי להצליח לראות שיש דבר מה מנוגד, הופכי, עליכם להיות באופן מודע בתוך ההפרדה, בתוך הדואליות. לשם כך, בהרבה מובנים, המציאות הקולקטיבית בה אתם חיים מתנהלת כפי שהיא מתנהלת. משום כך ישנו קיטוב.

ישנם בני אדם אשר רואים בכל זה כמעשה חבלה מכוון, שיש בני אדם אשר רוצים בקיטוב ויוצרים אותו. במידת מה זה נכון, אבל ישנה חוכמה גדולה יותר המניעה את הכול. גם אלו אשר מבקשים לסכסך אינם יודעים שהם חלק ממהלך כולל של יצירה מחודשת של חברות. גם הקיטוב ההולך ומעמיק מתרחש כדי להתהפך לגמרי.

בתוך זה אתם נמצאים, בתוך קיטוב אשר הולך ומעמיק, וזאת כדי שתכירו את הקיטוב של עצמכם; כדי שתזהו שיש הפוך מכם, שהצד השני קיים, ותראו ששני קטבים נמצאים באותו עולם ויש מה שמחבר ביניהם, ויש מה שיכול לחבר ביניהם, ואתם אינכם באמת מנותקים, גם אם אתם קוטביים.

זה נכון למציאות הקולקטיבית, החברתית, בין קבוצות שונות באוכלוסייה, בין אנשים שונים, אבל זה גם נכון בתוכם, בתוך התודעה, בתוך הנפש שלכם - לראות את הצד השני של מי שאתם, לראות יותר ויותר את מלוא התמונה. כלומר, כאשר יש כן, יש לא. כאשר יש רצון, יש את היעדר הרצון. כאשר יש תשוקה, ישנה דממה. כאשר יש התפרצות, אז יש גם שממה.

התסכול של הניתוק

שני הקצוות נוכחים ונמצאים, מנוגדים באופן שיכול לתסכל, משום שאתם מתמודדים, מבלי תמיד להבין זאת, עם מעצור פנימי. כלומר, עם חלק בכם אשר מנוגד לחלק שאליו אתם מחוברים, שאיתו אתם מזדהים ובעזרתו אתם מגדירים את עצמכם.

אתם יכולים לומר "אני רוצה כך וכך" ולהיות מתוסכלים מהיעדר היכולת להגשים את אותו הרצון, משום שישנו בתוכם גם חלק שבו הרצון הזה אינו קיים. אולי יש פחד, אולי יש דממה, אולי יש רצון אחר, אולי יש אשמה. ישנם דברים המרכיבים את ההופכי, היוצרים אותו ומשפיעים על המציאות שלכם באופנים שאתם לא תמיד תופסים ולא תמיד מזהים, אבל בהחלט מושפעים מאותה ההשפעה.

לזהות את שני הקטבים

תודעה של "יש" היא תודעה הרואה את ה"כן" ואת ה"לא" ויוצרת מיזוג. היא מזהה מה אומר כן, היא מזהה מה אומר לא; מתוך מה בתוכם נובע ה"כן", מתוך מה בתוכם נובע ה"לא"; ואז מגלה כיצד אפשר ליצור שיתוף פעולה. האם יש אשמה לרפא או פחד לרפא, האם יש נחישות או תשוקה שכדאי לחזק, האם ישנה הקשבה שכדאי ליצור, אולי פעולה אחרת שכדאי ליצור. זה מה שקורה בתודעה של "יש", ואליה אתם עוברים יותר ויותר.

לראות את התמונה הרחבה

הזמן הזה שבו אתם נמצאים גם מהווה אתגר, משום שהדואליות מעמיקה. יש שיאמרו שהיא מחמירה, ואתם יכולים להיבהל עד מאוד ממה שקורה. אתם יכולים להיות מוטרדים מאוד ממה שקורה, ולראות בכל זה כאסון אשר הולך ומתהווה. זו אכן טלטלה, והיא טלטלה ממשית, והיא אכן גורמת למצוקה, ויש ביכולתה לגרום לעוד מצוקה בהמשך, אבל הכול הוא חלק ממהלך אחד כולל של מעבר לתודעה חדשה.

אנו מציעים שתראו את התמונה הרחבה יותר של המציאות שלכם, וזאת כדי שתוכלו להיות מעודדים. אנו אומרים זאת לא רק ביחס למציאות הקולקטיבית, אלא גם ביחס למציאות האישית. גם כאשר אתם מתמודדים עם התנגדות למה

שאתם רוצים, כגון מעצור בתהליכי הגשמה וריפוי, כל זה קורה לטובתכם ולא נגדכם.

אנו חוזרים ומזכירים את השאלה שאנו מציעים, "מה טוב במה שנתפס כלא טוב?" אם אתם מסוגלים לראות את מה שטוב במה שנתפס כלא טוב, מה טוב ב"לא", מה טוב בהתנגדות, מה טוב במעצור, אתם עוברים לתודעה של "יש". זאת משום שאז אתם מזהים את החוכמה שיש בכל - יש חוכמה ב"כן" ויש חוכמה ב"לא", ואתם מזהים כיצד ה"לא" יכול לעזור להגשמה של ה"כן", גם אם באופן שונה ובקצב שונה מכפי שתכננתם או רציתם או קיוויתם.

באופן הזה, אתם יוצאים הלכה למעשה מתודעה של קורבנות לתודעה של בעלות בית, לחופש חדש ומרחב חדש של בחירה חופשית. זוהי התודעה של ה"יש".

אתם יכולים לדאוג ממה שקורה לכם - בין אם זה אישית ובין אם זה קולקטיבית, להתמודד עם מעצורים ועם קשיים ולהתאבל עליהם ולפחד מהם ולהיות מודאגים מהם ולהתקרבן עליהם משום שאתם מרגישים חסרי אונים וחסרי השפעה. זאת משום שאתם רואים בקיטוב שאתם מתמודדים איתו, בדואליות איתה אתם מתמודדים, בתור בעיה. אתם אינכם רואים את החוכמה.

אנו כאן, במפגש זה, כדי לעזור לכם לראות, ככל האפשר, את החוכמה אשר קיימת בכל הדברים. זו חוכמה אשר קיימת גם בדברים שאתם לא רוצים שיקרו, חוכמה אשר קיימת גם בדברים שאתם רוצים שיקרו אבל לא קורים. אם אתם מסוגלים לראות את החוכמה הזו, אז אתם יכולים להיות יותר רגועים, יותר נינוחים בתוך מציאות של שינוי, של טלטלות, לעיתים, של תהפוכות, לעיתים. החוויה יכולה להיות שונה.

המציאות כולה היא לטובה

אנו מאתגרים אתכם ואומרים שהמציאות כולה היא לטובתכם, ואנו אומרים זאת על כל ההיבטים שלה - הן המציאות האישית והן הקולקטיבית. אנו אומרים, שכל המציאות היא לטובתכם.

דיברנו לפני זמן מה על האפשרות שאתם לרוב לא רואים שדברים יסתדרו באופן שבו אתם רוצים. מסרנו זאת כדי לחזק אמונה כאשר זו נחלשת. כעת אנו מציבים אתגר - האתגר הוא שהכול קורה לטובתכם.

זה עשוי להיות בלתי נסבל, משום שלעיתים מה שקורה הוא כואב עד מאוד, ומה שאנו אומרים עשוי להיות מקומם, משום שאתם עשויים להתמודד עם אתגרים משמעותיים של בריאות ושל יחסים ושל הגשמה עצמית ושל מצב כלכלי, ולהיות מוטרדים מאוד ממרקם חברתי ומהמצב של המדינה ומהכיוון שבו הכול הולך, אישית או קולקטיבית; וכאשר אתם מוטרדים ואתם רואים במציאות הקשה כבעיה, אז אתם יותר מבוהלים ויותר מתוחים ויותר מתאמצים

כדי לפתור אותה, כדי לשנות אותה. כאשר אתם כך, אתם פחות ממוקדים במה שאפשר ללמוד מהמציאות, וככל שאתם פחות לומדים מהמציאות, כך הסיכוי שהיא תשתנה הולך וקטן.

אנו מציעים את נקודת המבט האומרת שכל מה שקורה, קורה לטובתכם, כדי שתראו מה יש לכם ללמוד מתוך המציאות. זה אינו פוסל את האפשרות או את הצורך להרגיש את הרגשות שלכם, אבל זה יעזור לכם לא לטבוע בתוך קורבנות, אלא ליצור אדמה יציבה גם בתוך עולם של תהפוכות.

מה אפשר ללמוד מהמציאות?

אם הכול קורה לטובתכם, אז מה אתם יכולים ללמוד מזה? זו השאלה.

לעיתים מה שיש ללמוד הוא לרפא חלקים מסוימים באישיות, ברגשות, שהם פגועים ומכבידים. לעיתים מה שיש לכם ללמוד הוא לעשות שינויים כאלה ואחרים. לעיתים מה שיש לכם ללמוד הוא לבחון מחדש רצונות ותשוקות, ולחדד את אלו שאתם רוצים להגשים. לעיתים עליכם להיפרד, ולא פעם עליכם להתחבר מחדש.

מה משתנה בחוויה שלכם, בתפיסה שלכם, אם כל מה שקורה קורה לטובתכם? מה משתנה בתפיסה שלכם, אם הקיטוב נועד ליצור חברות? אם ה"לא" המנוגד ל"כן", ההתנגדות המנוגדת לרצון, היא שער לתודעה אחרת, למציאות אחרת שאנו מגדירים כ"יש"? מה משתנה בכם, בחוויה, בהבנה, בהסתכלות? מה מתחיל להשתנות במציאות?

ללמוד ממה שקורה במציאות

אפשר לדבר בשנה זו של תהפוכות על סוגים שונים של תהפוכות. יש החווים זאת כבר בעוצמה רבה - תהפוכות במצבים שונים בתחומים שונים בחיים. בריאות שמתהפכת, מערכות יחסים שמתהפכות, מצב כלכלי שמתהפך, מקומות מגורים וכן הלאה וכן הלאה. יש שההתהפכות משמחת אותם, יש שההתהפכות כואבת להם.

אנו מציעים במפגש זה סוג נוסף של תהפוכה - האפשרות שמה שקורה, קורה לטובתכם. התהפכות של מצב תודעה מקורבנות לבעלות בית. זה קשה ליישום, ואנו לא מציעים להשתמש בזה במקום להרגיש את מה שאתם מרגישים, אבל אנו כן מציעים לשלב בין השניים.

תרגישו את הרגשות שלכם, וגם תלמדו את מה שיש לכם ללמוד. לעיתים מה שיש ללמוד זה להרגיש רגשות מסוימים. לעיתים זה לחזק איכויות מסוימות או רצונות. לעיתים זה לעשות שינויים כאלה ואחרים או לעבור שינויים המתרחשים.

המציאות מתרחשת לטובתכם, אבל זה לא אומר שתמיד טוב לכם, שאתם תמיד מרגישים טוב ושתמיד כל מה שקורה במציאות שלכם הוא טוב. אבל אם אתם מסתכלים על כך, שהמציאות מתרחשת לטובתכם, אתם יכולים להפיק טוב גם מתוך מציאות כואבת עד מאוד. הדברים המתרחשים יכולים להביא למקום טוב יותר, גם אם שונה עד מאוד מזה שאתם מכירים.

המציאות מתהפכת, לא כדי להשאיר אתכם חסרי כל, אלא כדי לעזור לכם לגדול. המציאות מתהפכת כדי לאפשר התחדשות והתרחבות. ישנם שינויים, בהחלט. ישנן לעיתים פרידות, בהחלט, אבל יש בעיקר הזדמנות להתחדשות, לגדילה, בתוך שנה זו של תהפוכות.

הקיטוב אשר הולך ומעמיק ומחריף ומתבהר ומתחדד, נועד לעזור לבני אדם לעבור לתודעה חדשה של חברות, של שיתוף פעולה. ככל שזה אפשרי, אנו מציעים לכם מעט להתעודד, בהחלט, ולהתחיל לראות מחדש, לשאול מחדש, מה טוב במה שקורה, גם אם מה שקורה הוא לא טוב. איזו הזדמנות מתהווה עבורי? מה כדאי ואפשר ורצוי ללמוד? מה לרפא? מה לחזק? מי אני יכול/ה להיות?

זהו המעבר בו אתם נמצאים, וזו שנה משמעותית בתוך מעבר זה. היא לא בהכרח שנה של שיא. אל תמדדו את הדברים לינארית או תשתמשו במילים שלנו כדי לתאר אותה באופן הזה, אבל היא בהחלט שנה משמעותית בתהליך הזה.

מתוך הקיטוב, אפשר להיזכר שיש מה שמחבר בין שני קטבים.

אלו הן המילים שלנו לפעם זו.

שמחנו,
אם כך שלום.

טוהר.